

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 27. októbra 2011 *

Vo veci C-47/10 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 27. januára 2010,

Rakúska republika, v zastúpení: E. Riedl, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci M. Núñez Müller a J. Dammann, Rechtsanwälte,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Scheucher-Fleisch GmbH, so sídlom v Ungerdorfe (Rakúsko),

Tauernfleisch Vertriebs GmbH, so sídlom vo Flattachu (Rakúsko),

* Jazyk konania: nemčina.

Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, so sídlom v Glanegg (Rakúsko),

Wech-Geflügel GmbH, so sídlom v Sankt Andrä (Rakúsko),

Johann Zsifkovics, bydliskom vo Viedni (Rakúsko),

v zastúpení: J. Hofer a T. Humer, Rechtsanwälte,

žalobcovia v prvostupňovom konaní,

Európska komisia, v zastúpení: V. Kreuschitz a A. Stobiecka-Kuik, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts, sudcovia J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), G. Arestis a T. von Danwitz,

generálny advokát: Y. Bot,
tajomník: K. Malaček, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. apríla 2011,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 9. júna 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ Rakúska republika sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenských zmlúv z 18. novembra 2009 Scheucher-Fleisch a i./Komisia (T-375/04, Zb. s. II-4155, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým bolo zrušené rozhodnutie Komisie K(2004) 2037 v konečnom znení z 30. júna 2004 o štátnej pomoci NN 34A/2000 týkajúcej sa programov kvality a známkov kvality „AMA-Biozeichen“ a „AMA-Gütesiegel“ (ďalej len „sporné rozhodnutie“), ktorú Rakúska republika poskytla poľnohospodárskemu a potravinárskemu sektoru.

Právny rámec

- 2 Odôvodnenia č. 1 až 3 a odôvodnenie č. 8 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88] Zmluvy o ES (Ú. v. L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339) stanovujú:

„(1) keďže bez toho[,] aby boli dotknuté zvláštne procesné pravidlá stanovené v nariadeniach pre určité sektory[,] toto nariadenie by sa malo uplatniť na pomoc vo všetkých sektoroch; keďže na účely uplatnenia článku [73] a [87] zmluvy Komisia má špecifickú kompetenciu podľa jej článku [88] rozhodovať o zlučiteľnosti štátnej pomoci so spoločným trhom pri posudzovaní existujúcej pomoci, keď sa rozhoduje o novej alebo upravenej pomoci, a keď sa koná v súvislosti s nesúlalom s jej rozhodnutiami alebo s požiadavkou, ktorá sa týka oznamovania;

(2) keďže Komisia v súlade s právom založeným na predchádzajúcich súdnych rozhodnutiach Súdneho dvora Európskych spoločenstiev vypracovala a zaviedla konzistentný postup na uplatňovanie článku [88] zmluvy a stanovila isté procesné pravidlá a zásady v množstve oznámení; keďže je náležité z hľadiska zabezpečenia efektívnych a účinných postupov podľa článku [88] zmluvy kodifikovať a posilniť tento postup prostredníctvom nariadenia;

(3) keďže procesné nariadenie o uplatňovaní článku [88] zmluvy zvýši transparentnosť a právnu istotu;

...

(8) keďže vo všetkých prípadoch, v ktorých v dôsledku predbežného skúmania Komisia nedokáže zistiť [keďže v prípade, ak Komisia po ukončení predbežného preskúmania nedokáže zistiť – *neoficiálny preklad*], či pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom, malo by sa začať konať vo veci formálneho zisťovania, aby sa umožnilo Komisii zozbierať všetky informácie, ktoré potrebuje na zhodnotenie zlučiteľnosti pomoci, a aby sa umožnilo zainteresovaným stranám [dotknutým osobám – *neoficiálny preklad*] predložiť ich pripomienky; keďže práva zainteresovaných strán [dotknutých osôb – *neoficiálny preklad*] možno najlepšie zachovať v rámci konania vo veci formálneho zisťovania uvedeného v článku [88 ods. 2] zmluvy;

3 Článok 1 nariadenia č. 659/1999 stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia:

...

h) ‚zainteresovaná strana [dotknutá osoba – *neoficiálny preklad*]‘ bude znamenať akýkoľvek členský štát a akúkoľvek osobu, podnikateľa alebo združenie podnikateľov, ktorých záujmy možno ovplyvniť poskytnutím pomoci [ktorých záujmy môžu byť dotknuté poskytnutím pomoci – *neoficiálny preklad*], najmä príjemca pomoci, konkurujúci si podnikatelia a obchodné združenia.“

4 Článok 4 kapitoly II tohto nariadenia, nazvanej „Postup týkajúci sa oznamovanej pomoci“, stanovuje:

„1. Komisia preskúma oznámenie akonáhle jej bude doručené. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 8, Komisia prijme rozhodnutie podľa odsekov 2, 3 alebo 4.

2. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že úradne oznámené opatrenie nepredstavuje pomoc, zaznamená toto zistenie formou rozhodnutia.

3. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že nevznikli žiadne pochybnosti o zlučiteľnosti oznamovaného opatrenia so spoločným trhom, pokiaľ spadá do rámca článku [87 ods. 1 ES], rozhodne, že opatrenie je zlučiteľné so spoločným trhom... Rozhodnutie bude špecifikovať, ktorá výnimka zo zmluvy sa použila.

4. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že vznikli pochybnosti, čo sa týka zlučiteľnosti oznamovaného opatrenia so spoločným trhom, rozhodne o začatí konania podľa článku [88 ods. 2 ES]...

5. Rozhodnutia, na ktoré sa odvolávajú odseky 2, 3 a 4, sa vykonávajú do dvoch mesiacov. Toto obdobie začína v deň nasledujúci po doručení úplného oznámenia. Oznámenie sa bude považovať za úplné, ak do dvoch mesiacov od jeho obdržania alebo od obdržania akýchkoľvek ďalších požadovaných informácií Komisia nepožiadala o žiadne ďalšie informácie. Obdobie možno predĺžiť so spoločným súhlasom Komisie a príslušného členského štátu. Podľa potreby Komisia môže stanoviť kratšie časové lehoty.

6. Keď Komisia nerozhodla v súlade s odsekom 2, 3 alebo 4 v rámci obdobia stanoveného v odseku 5, pomoc sa bude považovať za schválenú Komisiou. Daný členský štát pošle Komisii oznámenie, že ide vykonať opatrenia, o ktorých sa rozhodovalo, ak Komisia do 15 pracovných dní od obdržania tohto oznámenia nerozhodne podľa tohto článku, členský štát môže uskutočniť tieto opatrenia.“

- 5 Článok 6 tej istej kapitoly uvedeného nariadenia, nazvaný „Konanie vo veci formálneho zisťovania“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Rozhodnutie začať konať vo veci formálneho zisťovania zhrnie príslušné záležitosti faktov a práva, bude zahrňovať predbežné zhodnotenie Komisie, ktoré sa týka charakteru pomoci navrhovaného opatrenia a vysvetlí pochybnosti, čo sa týka jeho zlučiteľnosti so spoločným trhom. Rozhodnutím sa vyzve daný členský štát a iné zainteresované strany [dotknuté osoby – *neoficiálny preklad*], aby predložili pripomienky v rámci predpísaného obdobia, ktoré by za normálnej situácie nemalo presahovať jeden mesiac [v stanovenej lehote, ktorá obvykle nie je dlhšia ako jeden mesiac – *neoficiálny preklad*]. V riadne odôvodnených prípadoch Komisia môže predĺžiť predpísané obdobie [Komisia môže v náležité odôvodnených prípadoch predĺžiť stanovenú lehotu – *neoficiálny preklad*].“

- 6 Článok 13, nazvaný „Rozhodnutia Komisie“, kapitoly III nariadenia č. 659/1999, nazvanej „Konanie týkajúce sa protiprávnej pomoci“, stanovuje:

„1. Výsledkom preskúmania možnej protiprávnej pomoci bude rozhodnutie podľa článku 4 (2), (3) alebo (4). V prípade rozhodnutí na začatie konania vo veci formálneho zisťovania, konanie bude ukončené prostredníctvom rozhodnutia podľa článku 7. Ak členský štát nepostupuje v súlade s príkazom na poskytnutie informácie, toto rozhodnutie sa vykoná na základe dostupných informácií.

2. V prípadoch možnej protiprávnej pomoci a bez dopadu na článok 11 (2), Komisia nebude viazaná časovou lehotou stanovenou v článkoch 4 (5), 7 (6) a 7 (7).

3. Článok 9 sa primerane uplatní s nevyhnutnými zmenami v podrobnostiach [Článok 9 sa uplatní *mutatis mutandis* – *neoficiálny preklad*].“

- 7 Článok 20, nazvaný „Práva zainteresovaných strán [Práva dotknutých osôb – *neoficiálny preklad*]“, kapitoly VI uvedeného nariadenia, nazvanej „Zainteresované strany [Dotknuté osoby – *neoficiálny preklad*]“, stanovuje:

„1. Akákoľvek zainteresovaná stana [dotknutá osoba – *neoficiálny preklad*] môže predložiť pripomienky podľa článku 6 po rozhodnutí Komisie začať konanie vo veci formálneho zisťovania. Akákoľvek zainteresovaná strana [dotknutá osoba – *neoficiálny preklad*], ktorá predložila také pripomienky a akýkoľvek príjemca individuálnej pomoci, získa kópiu rozhodnutia prijatého Komisiou podľa článku 7.

2. Akákoľvek zainteresovaná strana [dotknutá osoba – *neoficiálny preklad*] môže informovať Komisiu o akejkoľvek údajnej protiprávnej pomoci a akomkoľvek údajnom nesprávnom použití pomoci. Keď Komisia zvažuje, že na základe informácií, ktoré má, existujú nedostatočné dôvody na zaujatie stanoviska k prípadu, bude informovať o tom zainteresovanú stranu [dotknutú osobu – *neoficiálny preklad*]. Keď Komisia prijme rozhodnutie o prípade, týkajúce sa predmetu poskytnutých informácií, zašle kópiu tohto rozhodnutia zainteresovanej strane [dotknutej osobe – *neoficiálny preklad*].

3. Na požiadanie akákoľvek zainteresovaná strana [dotknutá osoba – *neoficiálny preklad*] získa kópiu akéhokoľvek rozhodnutia podľa článkov 4 a 7, článku 10 (3) a článku 11.“

- 8 Článok 64 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu upravuje opatrenia na zabezpečenie priebehu konania pred Všeobecným súdom a článok 81 toho istého poriadku sa týka obsahu rozsudkov Všeobecného súdu.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 9 Skutkové okolnosti, ktoré predchádzali sporu, sú uvedené v bodoch 1 až 12 napadnutého rozsudku. Na účely tohto odvolania je potrebné uviesť tieto okolnosti.
- 10 Rakúska republika prijala v roku 1992 spolkový zákon o vytvorení úradu pre reguláciu trhu „Agrarmarkt Austria“ (Bundesgesetz über die Errichtung der Marktordnungsstelle „Agrarmarkt Austria“) (BGBl. 376/1992, ďalej len „AMA-Gesetz 1992“).
- 11 Uvedeným zákonom bola vytvorená verejnoprávna právnická osoba s názvom „Agrarmarkt Austria“ (ďalej len „AMA“), ktorej úlohou je podporovať poľnohospodársky marketing. Prevádzkové činnosti AMA vykonáva spoločnosť Agrarmarkt Austria Marketing GmbH (ďalej len „AMA Marketing“), ktorá je dcérskou spoločnosťou AMA so 100%-nou účasťou. Jedna z činností pozostáva v posilnení výroby, spracovania, úpravy a uvádzania poľnohospodárskych výrobkov na trh v Rakúsku udelením bioznačky „AMA“ a známky kvality „AMA“ (ďalej len „označenia AMA“) niektorým poľnohospodárskym výrobkom.
- 12 AMA na podporu svojej činnosti vyberá príspevky, ktoré sa musia použiť najmä na porážku hovädzieho dobytku, teliat, prasiat, jahniat, baranov a hydiny.
- 13 Spoločnosti Scheucher-Fleisch GmbH, Tauernfleisch Vertriebs GmbH, Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH a Wech-Geflügel GmbH, ako aj obchodník s individuálnym postavením J. Zsifkovics (ďalej len spoločne „Scheucher-Fleisch a i.“) sú podniky špecializované na porážku a rozrábku jatočných zvierat, a preto sú povinné

odvádzať príspevky AMA. Je to tak aj v prípade spoločnosti Grandits GmbH. Výrobky uvedených podnikov však nepoužívajú označenia „AMA“.

- 14 V nadväznosti na prijaté sťažnosti zo strany Scheucher-Fleisch a i., ako aj Grandits GmbH Komisia 15. februára 2000 vyzvala rakúske orgány, aby jej predložili informácie týkajúce sa marketingovej činnosti AMA Marketing a AMA. Vzhľadom na odpovede uvedených orgánov Komisia rozhodla začať konanie podľa článku 88 ods. 3 ES a kvalifikovať dotknuté opatrenia ako „neoznámená štátna pomoc“, o čom 19. júna 2000 informovala rakúske orgány. V nadväznosti na žiadosť Rakúskej republiky predloženej Komisii 8. marca 2003 Komisia rozhodla rozdeliť konanie na dve časti podľa toho, či išlo opatrenia prijaté pred 26. septembrom 2002, alebo po tomto dátume. Ako vyplýva zo sporného rozhodnutia, podporné opatrenia, ktoré boli prijaté po tomto dátume, sa posudzovali ako oznámená štátna pomoc. Práve táto oznámená štátna pomoc bola predmetom konania, ktorého výsledkom je prijatie sporného rozhodnutia.
- 15 Komisia sporným rozhodnutím rozhodla, že nemá výhrady proti opatreniam, ktoré prijala AMA alebo AMA Marketing od 26. septembra 2002 v súvislosti s programami kvality a s označeniami „AMA“, pričom konštatovala, že išlo o pomoc zlučiteľnú s právom Únie v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c) ES.

Konanie pred Súdom prvého stupňa

- 16 Návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 17. septembra 2004 Scheucher-Fleisch a i., ako aj Grandits GmbH podali žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia. Uznesením predsedu šiestej komory Súdu prvého stupňa zo 4. februára 2009 bolo zaznamenané, že Grandits GmbH vzala svoj návrh späť.

- 17 Žaloba o neplatnosť, ktorú podali Scheucher-Fleisch a i., sa v podstate opiera o tri žalobné dôvody, a to o porušenie procesných pravidiel, o porušenie článku 87 ods. 3 písm. c) ES a o porušenie ustanovenia o zastavení pomoci stanoveného v článku 88 ods. 3 ES, ako aj v článku 3 nariadenia č. 659/1999.
- 18 Prvý žalobný dôvod Scheucher-Fleisch a i. bol rozdelený na štyri časti, ktoré spočívali na neoznámení dotknutej pomoci Komisii, na porušení procesných záruk stanovených v článku 88 ods. 2 ES a na porušení povinnosti odôvodnenia a zásady primeranej lehoty. V rámci druhej časti prvého žalobného dôvodu Scheucher-Fleisch a i. tvrdili, že Komisia mala začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 4 ods. 4 nariadenia č. 659/199, lebo existovali pochybnosti o zlučiteľnosti dotknutých opatrení so spoločným trhom.
- 19 Komisia vzniesla proti žalobe námietky, pričom navrhla, aby bola vyhlásená za neprípustnú a subsidiárne nedôvodnú.
- 20 Na účely kvalifikácie neprípustnosti, na ktorú poukázala Komisia, Súd prvého stupňa po prvé analyzoval, v akom rozsahu boli Scheucher-Fleisch a i. priamo dotknutí sporným rozhodnutím. V tejto súvislosti Súd prvého stupňa v bode 37 napadnutého rozsudku konštatoval, že označenia „AMA“ boli udelené už pred vydaním sporného rozhodnutia a že príkaz na úhradu nedoplatkov, ktorý zaslala AMA spoločnosti Grandits GmbH, sa týkal príspevkov dlžných za obdobie, ktoré sa prinajmenšom čiastočne prekrýva s obdobím uplatnenia opatrení stanovených sporným rozhodnutím. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že možnosť, že rakúske orgány rozhodli o neposkytnutí dotknutej pomoci, sa preto zdá byť čisto teoretická a že Scheucher-Fleisch a i. boli v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES sporným rozhodnutím priamo dotknutí.

- 21 Súd prvého stupňa po druhé preskúmal, či Scheucher-Fleisch a i. boli osobne dotknutí sporným rozhodnutím. V tejto súvislosti konštatoval, že s prihliadnutím na predložené žalobné dôvody je potrebné analyzovať samostatne jednak ich aktívnu legitimáciu na dosiahnutie zachovania ich procesných práv a jednak ich aktívnu legitimáciu na účely namietania proti dôvodnosti sporného rozhodnutia.
- 22 Pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu Scheucher-Fleisch a i. na dosiahnutie zachovania ich procesných práv, Súd prvého stupňa v bode 53 napadnutého rozsudku konštatoval, že príjemcami dotknutej pomoci boli nielen maloobchodníci, ale aj všetky podniky, ktoré sú súčasťou špecifického výrobného a obchodného reťazca pre označenia „AMA“. Súd prvého stupňa v prejednávanej veci konštatoval, že Scheucher-Fleisch a i. sú podniky špecializované na porážku a rozrábku zvierat v konkurenčnom postavení s podnikmi, ktoré používajú uvedené označenia a ktoré svoju činnosť vykonávajú aj na trhu v rovnakej zemepisnej oblasti. Súd prvého stupňa z toho vyvodil, že Scheucher-Fleisch a i. mali aktívnu legitimáciu v rozsahu, v akom sa domáhali zachovania svojich procesných práv odvodených z článku 88 ods. 2 ES, a druhú časť ich prvého žalobného dôvodu vyhlásil za prípustnú.
- 23 Naopak, pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu Scheucher-Fleisch a i. na účely namietania proti dôvodnosti sporného rozhodnutia, Súd prvého stupňa v bodoch 60 a 61 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že Scheucher-Fleisch a i. nepreukázali, že by ich postavenie na trhu mohlo byť podstatne ovplyvnené pomocou, ktorá je predmetom sporného rozhodnutia, a preto prvú a štvrtú časť prvého žalobného dôvodu, ako aj tretí žalobný dôvod vyhlásil za neprípustné.
- 24 Súd prvého stupňa nakoniec v bodoch 63 a 64 napadnutého rozsudku vyhlásil tretiu časť prvého žalobného dôvodu a druhý žalobný dôvod za prípustné len v rozsahu, v akom smerovali k dosiahnutiu zachovania procesných práv, ktoré Scheucher-Fleisch a i. odvodili z článku 88 ods. 2 ES. Podľa Súdu prvého stupňa totiž Scheucher-Fleisch a i. na jednej strane svojím druhým žalobným dôvodom tvrdili, že procesné práva, ktoré im vyplývajú z tohto ustanovenia, boli prijatím sporného rozhodnutia

porušené. Na druhej strane tretia časť ich prvého žalobného dôvodu smerovala aj k podpore druhej časti tohto žalobného dôvodu, pretože nedostatočné odôvodnenie neumožnilo dotknutým osobám oboznámiť sa s odôvodnením záveru Komisie týkajúceho sa neexistencie vážnych ťažkostí ani súdu vykonať svoje preskúmanie.

- 25 Čo sa týka veci samej, Súd prvého stupňa v bode 84 napadnutého rozsudku konštatoval, že v čase, keď Komisia skúmala zlučiteľnosť dotknutej pomoci so spoločným trhom, príslušné ustanovenia § 21a AMA-Gesetz 1992 sa týkali len národných výrobov. Súd prvého stupňa v bode 85 napadnutého rozsudku tiež konštatoval, že Komisia bola o tejto otázke informovaná, pretože uvedená inštitúcia o tom viedla rokovania s rakúskymi orgánmi.
- 26 Vzhľadom na predchádzajúce tvrdenia Súd prvého stupňa v bodoch 85 a 86 napadnutého rozsudku konštatoval, že hoci smernice AMA nestanovujú podmienku pôvodu výrobov, nič to nemení na tom, že obmedzovanie sa na národné výrobky uvedené v § 21a bode 1 AMA-Gesetz 1992 vyvoláva pochybnosti o zlučiteľnosti predmetnej pomoci s usmerneniami Spoločenstva týkajúcimi sa štátnej pomoci určenej na reklamu výrobov patriacich do prílohy I Zmluvy o ES a niektorých výrobov, ktoré do prílohy I nespádajú [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 252, 2001, s. 5), pretože v prípade týchto výrobov obmedzenie nebolo možné.
- 27 Súd prvého stupňa preto v bodoch 86 až 88 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že posúdenie zlučiteľnosti dotknutej pomoci so spoločným trhom vyvolávalo vážne ťažkosti, ktoré malo Komisiu podľa článku 4 ods. 4 nariadenia č. 659/1999 viesť k začatiu konania stanoveného v článku 88 ods. 2 ES, a v dôsledku toho bolo treba zrušiť sporné rozhodnutie bez toho, aby bolo potrebné skúmať tretiu časť prvého žalobného dôvodu a druhý žalobný dôvod.

Konanie pred Súdny dvorom a návrhy účastníkov konania

28 Vo svojom odvolaní Rakúska republika navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu,
- rozhodol o spore tak, že zamietne návrh na zrušenie sporného rozhodnutia buď ako neprípustný, alebo ako nedôvodný, a
- zaviazal Scheucher-Fleisch a i. na náhradu trov konania tak vo veci žaloby o neplatnosť, ako aj vo veci odvolania.

29 Komisia sa stotožňuje s návrhmi Komisie a navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu,
- rozhodol s konečnou platnosťou vo veci samej a zamietol žalobu o neplatnosť ako neprípustnú, alebo prinajmenšom ako nedôvodnú, a

- zaviazal Scheucher-Fleisch a i. na náhradu trov konania súvisiacich s odvolaním, ako aj so žalobou o neplatnosť.

³⁰ Scheucher-Fleisch a i. zotrvávajú na všetkých žalobných dôvodoch, ktoré uviedli vo svojich návrhoch podaných na Súde prvého stupňa, a navrhujú, aby Súdny dvor:

- zamietol odvolanie v celom rozsahu a
- zaviazal Rakúsku republiku na náhradu trov konania.

O hlavnom odvolaní

³¹ Rakúska republika na podporu svojho odvolania uvádza päť odvolacích dôvodov, a to porušenie článku 230 štvrtého odseku ES, porušenie článku 88 ods. 2 ES, porušenie pravidiel upravujúcich dôkazné bremeno, ktoré vyplývajú z článku 88 ods. 2 ES a článku 230 štvrtého odseku ES, porušenie článku 81 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu v súvislosti s odôvodnením rozsudkov a nakoniec porušenie článku 64 toho istého poriadku týkajúceho sa opatrení na zabezpečenie priebehu konania. Komisia podporuje odvolanie bez výhrad a stotožňuje sa s odvolacími dôvodmi Rakúskej republiky, pričom uvádza doplňujúce odvolacie dôvody.

³² Scheucher-Fleisch a i. namietajú proti všetkým odvolacím dôvodom.

O prvom odvolacom dôvode

- ³³ Svojím prvým odvolacím dôvodom Rakúska republika, ktorú podporuje Komisia, poukazuje na to, že napadnutým rozsudkom došlo k porušeniu článku 230 štvrtého odseku ES, pretože Scheucher-Fleisch a i. neboli ani priamo, ani osobne dotknutí sporným rozhodnutím, takže ich žaloba o neplatnosť mala byť vyhlásená za neprípustnú.
- ³⁴ Scheucher-Fleisch a i. namietajú proti tomuto odvolaciemu dôvodu a tvrdia, že Súd prvého stupňa z právneho hľadiska správne vyhlásil žalobu o neplatnosť za prípustnú.

*O prvej časti prvého odvolacieho dôvodu**— Argumentácia účastníkov konania*

- ³⁵ Po prvé Rakúska republika sa v prvej časti prvého odvolacieho dôvodu v súvislosti s nevyhnutnosťou byť osobne dotknutý sporným rozhodnutím domnieva, že skutočnosť byť kvalifikovaný ako „dotknutá osoba“ v zmysle článku 1 písm. h) nariadenia č. 659/1999 v prípade žalobcu nevyhnutne nevyvoláva existenciu aktívnej legitimácie, lebo článok 230 štvrtý odsek ES v tejto súvislosti požaduje, aby bol žalobca týmto rozhodnutím podstatne dotknutý. Podľa tohto členského štátu si napadnutý rozsudok v tejto otázke odporuje, pretože tým, že vyhlásil niektoré žalobné dôvody, ktoré Scheucher-Fleisch a i. uviedli, vrátane žalobných dôvodov týkajúcich sa dôvodnosti

tohto rozhodnutia, za prípustné, uznal, že Scheucher-Fleisch a i. neboli podstatne dotknutí pomocou, ktorá je predmetom sporného rozhodnutia.

- ³⁶ Podľa uvedeného členského štátu Scheucher-Fleisch a i., keďže uviedli žalobné dôvody týkajúce sa jednak ochrany procesných práv, ktoré im mali byť priznané v rámci konania vo veci formálneho zisťovania v prípade dotknutej pomoci, a jednak namietania proti dôvodnosti sporného rozhodnutia, mali v súlade s judikatúrou Súdneho dvora preukázať osobitné postavenie vo vzťahu k tejto pomoci, dokonca preukázať, ako sa ich v podstatnej miere dotýka jej poskytnutie. Keďže však Súd prvého stupňa takéto postavenie alebo dotknutosť vylúčil, mal žalobu vyhlásiť za neprípustnú v celom jej rozsahu.
- ³⁷ Komisia dodáva, že judikatúra, o ktorú sa opiera napadnutý rozsudok, a to rozsudky z 19. mája 1993, Cook/Komisia (C-198/91, Zb. s. I-2487, bod 23), a z 15. júna 1993, Matra/Komisia (C-225/91, Zb. s. I-3203, bod 17), je nezlučiteľná s článkom 230 štvrtým odsekom ES. Navyše poukazuje na prvky práva Únie, ktoré podľa nej bránia uplatneniu tejto judikatúry, najmä na úlohu dotknutých osôb v rámci konania stanoveného v článku 88 ods. 2 a 3 ES, na štruktúru článkov 230 ES, 241 ES a 234 ES, ktoré stanovujú jednotný systém opravných prostriedkov, na obmedzenia v začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 87 ES, ako aj na rozpory tejto judikatúry, ktoré podľa Komisie zhoršuje aj nesprávny výklad uvedenej judikatúry napadnutým rozsudkom.
- ³⁸ Po druhé, pokiaľ ide o povinnosť Scheucher-Fleisch a i., aby boli priamo dotknutí sporným rozhodnutím, Rakúska republika uvádza, že toto rozhodnutie nevyhnutne neznamená, že AMA Marketing schvaľovala žiadosti o dotknuté podporné opatrenia a že tieto opatrenia boli poskytnuté iba na základe individuálneho rozhodnutia. Scheucher-Fleisch a i. preto neboli priamo dotknutí ani všeobecnými opatreniami tvoriacimi AMA-Gesetz 1992, ani sporným rozhodnutím. Navyše podľa uvedeného členského štátu sa Scheucher-Fleisch a i. sami rozhodli vzdať predmetných opatrení.

39 Scheucher-Fleisch a i. spochybňujú prvú časť prvého odvolacieho dôvodu.

— Posúdenie Súdny dvorom

40 Ako už Súdny dvor uviedol vo svojom rozsudku z 24. mája 2011, Komisia/Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, Zb. s. I-4441), článok 4 nariadenia č. 659/1999 stanovuje fázu predbežného preskúmania oznámenej pomoci, ktorej cieľom je umožniť Komisii vytvoriť si prvotný názor na zlučiteľnosť spornej pomoci so spoločným trhom. Na záver tejto fázy Komisia konštatuje, že toto opatrenie buď nepredstavuje pomoc, alebo že patrí do pôsobnosti článku 87 ods. 1 ES. V tomto poslednom prípade uvedené opatrenie buď nevyvolá pochybnosti o svojej zlučiteľnosti so spoločným trhom, alebo ich naopak môže vyvolať (rozsudok Komisia/Kronoply a Kronotex, už citovaný, bod 43).

41 Ak Komisia po predbežnom preskúmaní skonštatuje, že oznámené opatrenie, pokiaľ spadá do pôsobnosti článku 87 ods. 1 ES, nevyvoláva pochybnosti o svojej zlučiteľnosti so spoločným trhom, prijme na základe článku 4 ods. 3 nariadenia č. 659/1999 rozhodnutie o nevznesení námietok (rozsudok Komisia/Kronoply a Kronotex, už citovaný, bod 44).

42 Pokiaľ Komisia prijme rozhodnutie o nevznesení námietok, rozhodne nielen o zlučiteľnosti opatrenia so spoločným trhom, ale zároveň implicitne odmietne začať konanie vo veci formálneho zisťovania stanovené v článku 88 ods. 2 ES a článku 6 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 (rozsudok Komisia/Kronoply a Kronotex, už citovaný, bod 45).

- 43 Zákonnosť rozhodnutia o nevznesení námietok založeného na článku 4 ods. 3 nariadenia č. 659/1999 pritom závisí od toho, či existujú pochybnosti o zlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom. Keďže takéto pochybnosti musia viesť k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania, na ktorom sa môžu zúčastniť dotknuté osoby uvedené v článku 1 písm. h) nariadenia č. 659/1999, treba konštatovať, že akákoľvek dotknutá osoba v zmysle tohto posledného ustanovenia je takýmto rozhodnutím priamo a osobne dotknutá (rozsudok Komisia/Kronoply a Kronotex, už citovaný, bod 47).
- 44 Osoby, v ktorých prospech sú stanovené procesné záruky podľa článku 88 ods. 2 ES a článku 6 ods. 1 nariadenia č. 659/1999, môžu totiž presadiť ich dodržanie len vtedy, keď majú možnosť napadnúť rozhodnutie o nevznesení námietok na súde Únie, a preto osobitné postavenie „dotknutej osoby“ v zmysle článku 1 písm. h) nariadenia č. 659/1999, ktoré súvisí s osobitným predmetom žaloby, v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES postačuje na individuálne vymedzenie žalobcu, ktorý spochybňuje rozhodnutie o nevznesení námietok (rozsudok Komisia/Kronoply a Kronotex, už citovaný, body 47 a 48).
- 45 V prejednávanej veci z bodu 10 napadnutého rozsudku vyplýva, že Scheucher-Fleisch a i. sa svojimi žalobami domáhali zrušenia rozhodnutia o nevznesení námietok podľa článku 4 ods. 3 nariadenia č. 659/1999. Okrem toho v bode 53 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa v podstate konštatoval, že týchto žalobcov treba považovať za dotknuté osoby v zmysle článku 1 písm. h) nariadenia č. 659/1999.
- 46 Z toho vyplýva, že v rozpore s tým, čo tvrdí Rakúska republika a Komisia, Súd prvého stupňa sa z právneho hľadiska nedopustil nesprávneho posúdenia, keď vyhlásil žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia za prípustnú.

- 47 Je pravda, ako vyplýva aj z bodov 47 až 49 a bodov 60 a 61 napadnutého rozsudku, že Scheucher-Fleisch a i. okrem žalobného dôvodu týkajúceho sa zachovania procesných práv odvodených z článku 88 ods. 2 ES takisto uviedli žalobné dôvody súvisiace s dôvodnosťou sporného rozhodnutia a že Súd prvého stupňa konštatoval, že títo účastníci konania nepreukázali, že by ich postavenie na trhu mohlo byť podstatne ovplyvnené pomocou, ktorá je predmetom sporného rozhodnutia.
- 48 Z bodu 64 napadnutého rozsudku však vyplýva, že Súd prvého stupňa preskúmal tieto žalobné dôvody iba na účely zistenia, či procesné práva, ktoré si Scheucher-Fleisch a i. odvodzujú z článku 88 ods. 2 ES, boli porušené. Na tieto účely Súd prvého stupňa preskúmal tvrdenia vo veci samej, ktoré predložili títo účastníci konania, aby zistil, či tieto tvrdenia môžu podporiť žalobný dôvod, ktorý Scheucher-Fleisch a i. predložili výlučne v súvislosti s existenciou vážnych ťažkostí odôvodňujúcich začatie konania stanoveného v tomto ustanovení.
- 49 Napriek tomu, že uvedené tvrdenia vo veci samej neboli nakoniec použité, nemožno v tejto súvislosti, ako vyplýva z bodu 88 napadnutého rozsudku, dôvodne tvrdiť, že Súd prvého stupňa týmto zmenil predmet žaloby o neplatnosť.
- 50 Pokiaľ sa totiž žalobca domáha zrušenia rozhodnutia o nevznesení námietok, v podstate napáda skutočnosť, že rozhodnutie vydané Komisiou v súvislosti s dotknutou pomocou bolo prijaté bez toho, aby táto inštitúcia začala konanie vo veci formálneho zisťovania, čím porušila jeho procesné práva. Na to, aby žalobca so svojím návrhom na zrušenie uspel, môže uvádzať akékoľvek žalobné dôvody, ktorými možno preukázať, že posúdenie informácií a skutočností, ktoré mala Komisia k dispozícii v priebehu predbežného skúmania oznámeného opatrenia, museli vyvolať pochybnosti o jeho zlučiteľnosti so spoločným trhom. Použitie takýchto tvrdení preto nemôže mať za následok zmenu predmetu žaloby ani podmienok prípustnosti. Naopak, existencia pochybností o tejto zlučiteľnosti je práve dôkazom, ktorý treba predložiť, aby sa

preukázalo, že Komisia bola povinná začať konanie vo veci formálneho zisťovania stanovené v článku 88 ods. 2 ES, ako aj v článku 6 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 (rozsudok Komisia/Kronoply a Kronotex, už citovaný, bod 59).

- 51 Prvá časť prvého odvolacieho dôvodu preto treba zamietnuť ako nedôvodnú.

O druhej časti prvého odvolacieho dôvodu

— Argumentácia účastníkov konania

- 52 Rakúska republika tvrdí, že Scheucher-Fleisch a i. neboli dotknutými osobami v zmysle článku 88 ods. 2 ES a článku 1 písm. h) nariadenia č. 659/1999. Podľa tohto členského štátu Scheucher-Fleisch a i. boli dotknutou pomocou ovplyvnení len potenciálne a nepriamo, čo navyše aj uznali.
- 53 V tejto súvislosti Komisia uvádza, že Scheucher-Fleisch a i. vo svojej žalobe tvrdili, že len maloobchodníci mali prospech z činnosti AMA, na základe čoho možno podľa nej v tejto súvislosti predpokladať, že neboli priamo dotknutí sporným rozhodnutím, pretože pomoc, ktorú AMA povolila, nevyvolávala priame účinky na ich právne postavenie, ale mala skôr len ekonomické dôsledky.

- 54 Navyše podľa Komisie tvrdenie uvedené v napadnutom rozsudku, podľa ktorého príjemcami dotknutej pomoci sú všetky podniky, ktoré sú súčasťou výrobného a obchodného reťazca špecifického pre označenia „AMA“, je nesprávne, lebo prospech z činnosti AMA mali aj podniky nepoužívajúce tieto označenia, teda vrátane Scheucher-Fleisch a i.
- 55 Scheucher-Fleisch a i. spochybňujú aj druhú časť prvého odvolacieho dôvodu.

— Posúdenie Súdnym dvorom

- 56 Druhá časť prvého odvolacieho dôvodu, podľa ktorej nemožno Scheucher-Fleisch a i. považovať za dotknuté strany v zmysle článku 1 písm. h) nariadenia č. 659/1999, v podstate znamená preskúmať posúdenie skutkového stavu Súdu prvého stupňa, ako aj dôkaznú hodnotu skutočností, ktoré mu boli predložené.
- 57 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry z článku 225 ES a z článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora vyplýva, že Všeobecný súd má ako jediný právomoc jednak zistiť skutkový stav, okrem prípadu, ak by vecná nesprávnosť jeho zistení vyplývala z dokumentov v spise, ktoré mu boli predložené, a jednak tento skutkový stav posúdiť. Pokiaľ Všeobecný súd zistil alebo posúdil skutkový stav, Súdny dvor má na základe článku 225 ES právomoc preskúmať právnu kvalifikáciu tohto skutkového stavu a právnych následkov, ktoré z neho vyvodil Všeobecný súd (pozri rozsudok z 22. decembra 2008, *British Aggregates/Komisía*, C-487/06 P, Zb. s. I-10515, bod 96 a citovanú judikatúru).

- 58 Súdny dvor nemá pritom právomoc zisťovať skutkový stav a v zásade ani skúmať dôkazy, ktoré Všeobecný súd zohľadnil na podporu tohto skutkového stavu. Pokiaľ totiž boli tieto dôkazy riadne získané a boli dodržané všeobecné právne zásady a procesné pravidlá uplatňujúce sa v oblasti dôkazného bremena a vykonávania dôkazných prostriedkov, prislúcha samotnému Všeobecnému súdu posúdiť hodnotu, ktorú treba priznať predloženým dôkazom. Toto posúdenie, s výnimkou prípadu skreslenia týchto dôkazov, teda nepredstavuje právnu otázku, ktorá podlieha preskúmaniu Súdnym dvorom (pozri rozsudok *British Aggregates/Komisia*, už citovaný, bod 97).
- 59 Okrem toho treba pripomenúť, že skreslenie musí zjavne vyplývať z dokumentov v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkových okolností a dôkazov (pozri rozsudok z 2. septembra 2010, *Komisia/Deutsche Post*, C-399/08 P, Zb. s. I-7831, bod 64 a citovanú judikatúru).
- 60 Na jednej strane Rakúska republika a Komisia v prejednávanej veci výslovne nepoukázali na skreslenie dôkazov v súvislosti s konštatovaním v bode 53 napadnutého rozsudku, podľa ktorého sú Scheucher-Fleisch a i. podniky špecializované na porážku a rozrábku zvierat v konkurenčnom postavení s podnikmi, ktoré sú príjemcami dotknutej pomoci a vykonávajú svoju činnosť na trhu v rovnakej zemepisnej oblasti, a preto sú „dotknutými osobami“ v zmysle článku 1 písm. h) nariadenia č. 659/1999.
- 61 Na druhej strane z bodov 51 až 53 napadnutého rozsudku vyplýva, že Súd prvého stupňa zakladal toto konštatovanie predovšetkým na odôvodneniach sporného rozhodnutia, ďalej na analýze dotknutej pomoci a nakoniec na objasneniach poskytnutých v písomnej odpovedi v rámci žaloby o neplatnosť.
- 62 Preto aj v prípade, že Scheucher-Fleisch a i. vo svojej žalobe tvrdili, že len maloobchodníci, s výnimkou bitúnkov, sú príjemcami dotknutej pomoci, treba uviesť po prvé, že toto tvrdenie v priebehu konania opravili, a po druhé, že konštatovanie Súdu

prvého stupňa sa zakladá nielen na vyhlásení Scheucher-Fleisch a i., ale aj na spor-
nom rozhodnutí, ako aj na analýze dotknutej pomoci, pričom ide o dôkazy, ktoré ani
Rakúska republika, ani Komisia nespochybnili.

⁶³ Za týchto podmienok nemožno Súdu prvého stupňa dôvodne vytýkať, že skreslil
skutkový stav v prejednávanej veci, pokiaľ ide o kvalifikáciu Scheucher-Fleisch a i. ako
„dotknutých osôb“ v zmysle článku 1 písm. h) nariadenia č. 659/1999.

⁶⁴ Druhú časť prvého odvolacieho dôvodu treba preto zamietnuť sčasti ako neprípustnú
a sčasti ako nedôvodnú.

⁶⁵ Z toho vyplýva, že prvý odvolací dôvod sa musí zamietnuť v celom rozsahu.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

⁶⁶ Svojím druhým odvolacím dôvodom sa Rakúska republika, ktorú podporuje Komi-
sia, domnieva, že napadnutým rozsudkom bol porušený článok 88 ods. 2 ES, keďže
bolo konštatované, že posúdenie zlučiteľnosti dotknutej pomoci so spoločným trhom

vyvolávalo vážne ťažkosti, na základe ktorých mala Komisia rozhodnúť o začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa tohto ustanovenia.

- ⁶⁷ Uvedený členský štát Súdu prvého stupňa vytýka, že sa opieral výlučne o § 21a bod 1 AMA-Gesetz 1992 a že zovšeobecnil ostatné skutkové a právne okolnosti, ktoré zohľadnila Komisia, najmä skutočnosť, že sporné rozhodnutie sa týkalo len opatrení prijatých po 26. septembri 2002 a že smernice AMA, ktoré boli v tomto čase v účinnosti, umožňovali uplatnenie týchto opatrení na všetky bežné výrobky Európskej únie.
- ⁶⁸ Komisia dodáva, že napadnutý rozsudok jej v dôsledku toho, že nebola preskúmaná zákonnosť smerníc AMA, v prípade ktorých Rakúska republika vykonala zmenu a ktoré boli v účinnosti od 26. septembra 2002, spôsobuje ujmu. Táto inštitúcia pritom tvrdí, že sporné rozhodnutie prijala v rámci širokej miery voľnej úvahy, ktorou v tejto oblasti disponuje, a na základe prísľubov rakúskych orgánov, že len tieto zmenené smernice sa budú uplatňovať na dotknutú pomoc, a nie § 21a bod 1 AMA-Gesetz 1992. Okrem toho úloha Komisie má podľa nej najmä ekonomickú a sociálnu povahu a nemá právomoc skúmať zákonnosť oznámených opatrení vo vzťahu k vnútroštátnym zákonom.
- ⁶⁹ Scheucher-Fleisch a i. tento odvolací dôvod spochybňujú, pričom tvrdia, že v prejednávanej veci existovali vážne ťažkosti odôvodňujúce posúdenie zlučiteľnosti dotknutej pomoci so spoločným trhom, ktoré ukladá Komisii povinnosť začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES.

Posúdenie Súdny dvorom

- ⁷⁰ V prvom rade treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je konanie podľa článku 88 ods. 2 ES nevyhnutné, ak má Komisia závažné ťažkosti s posúdením, či je určitá štátna pomoc zlučiteľná so spoločným trhom. Komisia sa teda na prijatie kladného rozhodnutia o pomoci môže obmedziť na štádium predbežného preskúmania podľa

článku 88 ods. 3 ES len vtedy, ak po prvom preskúmaní môže dospieť k presvedčeniu, že táto pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom. Ak po tomto prvom preskúmaní dôjde Komisia k opačnému presvedčeniu, alebo aj vtedy, keď sa jej nepodarilo prekonať všetky ťažkosti, ktoré sa vyskytli pri posudzovaní zlučiteľnosti tejto pomoci so spoločným trhom, je povinná vyžiadať si všetky potrebné stanoviská a na tento účel začať konanie podľa článku 88 ods. 2 ES (pozri rozsudok z 2. apríla 2009, Bouygues a Bouygues Télécom/Komisia, C-431/07 P, Zb. s. I-2665, bod 61 a citovanú judikatúru).

71 Keďže pojem závažné ťažkosti má objektívnu povahu, existenciu takýchto ťažkostí treba skúmať nielen za okolností, za akých došlo k prijatiu napadnutého aktu, ale aj na základe posúdení, o ktoré sa Komisia opierala (pozri rozsudok Bouygues a Bouygues Télécom/Komisia, už citovaný, bod 63).

72 Z toho vyplýva, ako bolo pripomenuté aj v bodoch 43 a 50 tohto rozsudku, že zákonosť rozhodnutia o nevznesení námietok založeného na článku 4 ods. 3 nariadenia č. 659/1999 závisí od toho, či posúdenie informácií a skutočností, ktorými Komisia disponovala v priebehu predbežného posudzovania oznámeného opatrenia, mohlo objektívne vyvolať pochybnosti v súvislosti s jeho zlučiteľnosťou so spoločným trhom, pretože v prípade takýchto pochybností treba začať konanie vo veci formálneho zisťovania, na ktorom sa môžu zúčastniť dotknuté osoby v zmysle článku 1 písm. h) uvedeného nariadenia.

73 V prejednávanej veci treba predovšetkým uviesť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Rakúska republika, napadnutý rozsudok zohľadnil skutočnosť, že sporné rozhodnutie sa týkalo len opatrení prijatých po 26. septembri 2002 a že smernice AMA, ktoré boli v tom čase v účinnosti, umožňovali uplatnenie týchto opatrení na všetky výrobky pochádzajúce z Únie.

- ⁷⁴ Z bodov 79 až 83 napadnutého rozsudku totiž vyplýva, že Súd prvého stupňa zohľadnil nielen tieto dve skutočnosti, ale aj to, že rakúske orgány dali Komisii prísľub, že upravia § 21a bod 1 AMA-Gesetz 1992, pričom táto úprava nadobudla účinnosť 1. júla 2007, alebo ešte aj to, že tento zákon bude stanovovať iné marketingové opatrenia, ktoré sa neobmedzovali iba na národné výrobky.
- ⁷⁵ Ako vyplýva z bodov 84 až 87 napadnutého rozsudku, Súd prvého stupňa všetky tieto skutočnosti nepovažoval za postačujúce, aby rozhodol, že obmedzenie na národné výrobky podľa § 21a bodu 1 AMA-Gesetz 1992 nevyvoláva žiadne pochybnosti v súvislosti so zlučiteľnosťou dotknutej pomoci so spoločným trhom, a že preto by Komisia mohla byť oslobodená od svojej povinnosti začať konanie podľa článku 88 ods. 2 ES, stanovenej v článku 4 ods. 4 nariadenia č. 659/1999.
- ⁷⁶ Z toho vyplýva, že Súd prvého stupňa sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia.
- ⁷⁷ V tejto súvislosti nemožno dôvodne tvrdiť, že pochybnosti, ktoré vyvolávalo toto obmedzenie obsiahnuté v AMA-Gesetz 1992, museli byť vzhľadom na nadobudnutie účinnosti smerníc AMA od 26. septembra 2002 a prísľub rakúskych orgánov, že na dotknutú pomoc sa budú uplatňovať len tieto smernice, vylúčené.
- ⁷⁸ Je nepopierateľné, že vo fáze predbežného skúmania dotknutého opatrenia existoval nesúlad medzi zákonom, ktorý je právnym základom upravujúcim toto opatrenie, teda AMA-Gesetz 1992, na jednej strane a jeho vykonávacím nariadením, teda smernicami AMA, na druhej strane. Hoci prvý právny predpis obsahoval obmedzenie, ktoré vyvolávalo pochybnosti v súvislosti so zlučiteľnosťou dotknutej pomoci so spoločným trhom, a to obmedzenie opatrenia na národné výrobky, druhý právny predpis ho neobsahoval.

- 79 Zlučiteľnosť alebo nezlučiteľnosť dotknutej pomoci tak mohla byť priamo ovplyvnená týmto nesúladow na vnútroštátnej úrovni, pretože rozsah dotknutého opatrenia sa údajne radikálne odlišoval podľa toho, či sa uplatnil AMA-Gesetz 1992, alebo smernice AMA.
- 80 Za týchto podmienok uvedený nesúlad mohol objektívne vyvolať pochybnosti súvisiace so zlučiteľnosťou dotknutej pomoci so spoločným trhom, a to aj napriek príslušbu rakúskych orgánov, že na dotknutú pomoc sa budú uplatňovať len tieto smernice.
- 81 Takýto príslub z právneho hľadiska nemohol znemožniť uplatnenie AMA-Gesetz 1992 a tým aj obmedzenie, ktoré môže mať za následok nezlučiteľnosť dotknutej pomoci so spoločným trhom. Pokiaľ ide o zákon, ktorý je právnym základom, mohli by byť označenia „AMA“ udelené rakúskymi orgánmi v rozpore s obmedzeniami uvedenými v tomto zákone úspešne napadnuteľné na vnútroštátnych súdoch na základe hierarchie právnych noriem.
- 82 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že v súlade s tým, o čom už Súdny dvor ustáleným spôsobom rozhodol za analogických okolností v rámci konania o nesplnení povinnosti, nezlučiteľnosť vnútroštátnej právnej úpravy s ustanoveniami práva Únie možno úplne odstrániť len prostredníctvom záväzných vnútroštátnych predpisov, ktoré majú rovnakú právnu hodnotu ako predpisy, ktoré sa majú zmeniť, a samotné smernice administratívnej povahy nemožno považovať za právne účinný výkon povinností, ktoré vyplývajú z práva Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. marca 1997, Komisia/Francúzsko, C-197/96, Zb. s. I-1489, bod 14, a z 9. marca 2000, Komisia/Taliansko, C-358/98, Zb. s. I-1255, bod 17).

- ⁸³ Z toho vyplýva, že tvrdenie Komisie, podľa ktorého bolo jej rozhodnutie prijaté v rámci širokej miery voľnej úvahy, ktorou v tejto oblasti disponuje, alebo navyše podľa ktorého má jej úloha najmä ekonomickú a sociálnu povahu, takže nemá právomoc skúmať zákonnosť oznámených opatrení vo vzťahu k vnútroštátnym zákonom, je nedôvodné.
- ⁸⁴ V tejto súvislosti je potrebné po prvé pripomenúť, že pokiaľ ide o oblasť štátnej pomoci, Komisia síce disponuje širokou mierou voľnej úvahy, ktorej výkon zahŕňa posúdenia ekonomickej povahy, ktoré sa musia vykonať v rámci Únie, ale to neznamená, že súd Únie nesmie preskúmať výklad Komisie týkajúci sa údajov ekonomickej povahy (pozri rozsudok z 2. septembra 2010, Komisia/Scott, C-290/07 P, Zb. s. I-7763, bod 64) a ešte menej preskúmať výklad otázky týkajúcej sa účinkov nesúladu medzi zákonom, ktorý je právnym základom, a jeho vykonávacími právnymi predpismi, keďže takéto preskúmanie má jednoznačne právnu povahu.
- ⁸⁵ Po druhé, hoci Komisii neprislúcha rozhodovať o súlade medzi smernicami AMA a AMA-Gesetz 1992 vo vnútroštátnom práve, musí prihliadať na prípadný nesúlad existujúci medzi dvoma vnútroštátnymi predpismi, najmä ak sa preukáže, že systém pomoci zahŕňa obmedzenie, o aké ide v § 21a bode 1 tohto zákona, ktoré vyvoláva vážne pochybnosti v súvislosti s jeho zlučiteľnosťou so spoločným trhom.
- ⁸⁶ Navyše, ani nesúlad medzi AMA-Gesetz 1992 a smernicami AMA, ani príslub rakúskych orgánov, ktorým potvrdzujú, že obmedzenie tohto zákona nebude uplatnené, sa nenachádzajú v spornom rozhodnutí, ktoré v bodoch 46, 52 a 66 potvrdzuje neexistenciu obmedzenia týkajúceho sa pôvodu od 26. septembra 2002.

87 Z toho vyplýva, že druhý odvolací dôvod musí byť zamietnutý ako nedôvodný.

O treťom až piatom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

88 Svojím tretím odvolacím dôvodom Rakúska republika, ktorú podporuje Komisia, vytýka, že napadnutým rozsudkom boli porušené pravidlá upravujúce dôkazné bremeno, ako sú pravidlá vyplývajúce z článku 88 ods. 2 ES a z článku 230 štvrtého odseku ES, pretože uvedený rozsudok nezohľadnil skutočnosť, že Scheucher-Fleisch a i. ne-preukázali ani svoje postavenie dotknutých strán, ani existenciu vážnych ťažkostí na účely posúdenia zlučiteľnosti dotknutej pomoci so spoločným trhom.

89 Podľa Komisie Súd prvého stupňa nielenže nezohľadnil tvrdenie Scheucher-Fleisch a i., podľa ktorého len maloobchodníci mali prospech z činnosti AMA, čo inak znamená, že na týchto účastníkov konania sa tento prospech nevzťahoval, ale Scheucher-Fleisch a i. aj umožnil, aby odôvodnili svoje postavenie dotknutých osôb na základe otázok, ktoré im boli zaslané. Súd prvého stupňa tak údajne ovplyvnil výsledok svojho skúmania.

90 V rámci svojho štvrtého odvolacieho dôvodu sa uvedený členský štát, ktorý takisto podporuje Komisia, domnieva, že napadnutý rozsudok nespĺňa povinnosť

odôvodnenia, ktorá Súdu prvého stupňa vyplýva z článku 81 jeho rokovacieho poriadku. Podľa Rakúskej republiky takéto nesplnenie povinnosti vyplýva najmä z rozporných dôvodov, ktoré obsahuje napadnutý rozsudok, a z nedostatočnej analýzy smerníc AMA uvedených v prvom a druhom odvolacom dôvode. Pokiaľ ide o Komisiu, tvrdí, že hoci zrušenie sporného rozhodnutia napadnutým rozsudkom sa údajne opieralo o nesúlad medzi AMA-Gesetz 1992 a smernicami AMA, tento rozsudok mal preskúmať, či tento nesúlad mohol skutočne viesť k zrušeniu sporného rozhodnutia. Podľa tejto inštitúcie je zrejmé, že jej posúdenie v súvislosti s dotknutou pomocou by bolo rovnaké, aj keby začala konanie vo veci formálneho zisťovania. Navyše Komisia uvádza, že podľa judikatúry Súdneho dvora jej prislúcha dbať a prihliadať na záujem členských štátov zapojiť sa do tejto oblasti.

⁹¹ Svojím piatym odvolacím dôvodom Rakúska republika, ktorú podporuje Komisia, vytýka, že napadnutým rozsudkom bol porušený článok 64 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, pretože Súd prvého stupňa si sám nenazhromaždil rozhodujúce údaje týkajúce sa aktívnej legítimácie Scheucher-Fleisch a i. a neexistencie vplyvu § 21a bodu 1 AMA-Gesetz 1992.

⁹² Scheucher-Fleisch a i. spochybňujú všetky tieto odvolacie dôvody. Osobitne, pokiaľ ide o piaty odvolací dôvod, uvádzajú, že sa nestotožňujú so záverom napadnutého rozsudku, podľa ktorého nepreukázali, že boli pomocou, ktorá je predmetom sporného rozhodnutia, podstatným spôsobom dotknutí. Podľa týchto účastníkov konania užívatelia označení „AMA“ sú v konkurenčnom postavení, ktorých ponuka bola týmto spôsobom posilnená, zatiaľ čo oni a ich zákazníci museli financovať svoju reklamu vlastnými prostriedkami. Scheucher-Fleisch a i. tvrdia, že z toho vyplýva, že sporné rozhodnutie sa ich dotýkalo dvojnásobne, pretože znášali jednak výdavky spojené s touto pomocou a jednak nevýhody spojené s konkurenciou. To znamená, že Scheucher-Fleisch a i. nemohli byť príjemcami podporného opatrenia, keďže museli naň prispievať a sami financovať svoju reklamu.

Posúdenie Súdnyim dvorom

- ⁹³ Týmto tretím až piatym odvolacím dôvodom, ktoré je vhodné preskúmať spoločne, Rakúska republika a Komisia Súdu prvého stupňa jednak vytýkajú, že nerešpektoval dôkazné bremeno a sám nenazhromaždil údaje rozhodujúce v prejednávanej veci, alebo dokonca že ovplyvnil svoje skúmanie, a jednak že neodôvodnil napadnutý rozsudok. Okrem toho Scheucher-Fleisch a i. spochybňujú napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom neboli považovaní za subjekty podstatne dotknuté sporným rozhodnutím.
- ⁹⁴ V prvom rade treba uviesť, že hoci Scheucher-Fleisch a i. v rámci svojej odpovede na piaty odvolací dôvod spochybňujú časť napadnutého rozsudku, nenavrhujú ani jeho čiastočné zrušenie, ani to, aby Súdny dvor sám rozhodol s konečnou platnosťou o tejto časti, teda vrátil vec Všeobecnému súdu, aby on rozhodol o tejto otázke.
- ⁹⁵ Keďže uvedené spochybnenie nebolo uvedené na podporu návrhov vo vyjadrení Scheucher-Fleisch a i. k odvolaniu, nemožno ho považovať za skutočnosť predstavujúcu vzájomné odvolanie.
- ⁹⁶ Pokiaľ ide o tretí a piaty odvolací dôvod v rozsahu, v akom poukazujú na skutočnosť, že Súd prvého stupňa nemal prijať opatrenia na zabezpečenie priebehu konania a položiť účastníkom konania otázky týkajúce sa postavenia Scheucher-Fleisch a i. ako dotknutých osôb, treba uviesť, že v súlade s tým, čo bolo spomenuté v článku 43 tohto rozsudku, existencia tohto postavenia v súvislosti s určitou osobou môže byť rozhodujúca v prípade prípustnosti jej žaloby o neplatnosť, ako je to v prejednávanej veci.

- 97 Podľa ustálenej judikatúry pritom kritérium stanovené v článku 230 štvrtom odseku ES, ktoré podmieňuje prípustnosť žaloby podanej fyzickou alebo právnickou osobou proti rozhodnutiu, ktoré jej nie je určené, tým, že musí byť týmto rozhodnutím priamo a osobne dotknutá, je prekážkou konania z dôvodu verejného záujmu, ktorú môžu súdne orgány Spoločenstva kedykoľvek preskúmať, dokonca aj bez návrhu (rozsudok z 23. apríla 2009, Sahlstedt a i./Komisia, C-362/06 P, Zb. s. I-2903, bod 22 a citovaná judikatúra).
- 98 Preto Súdu prvého stupňa nemožno vytýkať, že bez návrhu prijal opatrenia, aby zistil postavenie Scheucher-Fleisch a i. ako dotknutých osôb, lebo tak urobil v rámci svojho skúmania prekážky konania z dôvodu verejného záujmu.
- 99 Navyše treba pripomenúť, že len Všeobecný súd rozhoduje o prípadnej potrebe doplniť informácie, ktorými disponuje vo veci, o ktorej rozhoduje. Dôkazný charakter procesných dokumentov patrí do jeho právomoci nezávislého posúdenia skutkových okolností, ktoré nepodlieha preskúmaniu Súdnym dvorom v rámci odvolania, okrem prípadov skreslenia dôkazov predložených Všeobecnému súdu, alebo keď zo spisového materiálu vyplýva vecná nepresnosť konštatovaní Všeobecného súdu (pozri rozsudok zo 16. júla 2009, Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland/Komisia, C-385/07 P, Zb. s. I-6155, bod 163 a citovanú judikatúru).
- 100 Súdu prvého stupňa preto nemožno vytýkať, že pred uskutočnením pojednávania a po ňom zaslal účastníkom konania niekoľko podrobne položených otázok, aby doplnil informácie, ktorými už disponoval, a vyvodil určité závery z odpovedí, ktoré mu účastníci konania v nadväznosti na tieto otázky poskytli v rámci dôvodov, ktoré tieto účastníci odôvodnene predložili. Rakúska republika a Komisia mu takisto nemôžu vytýkať, že v štádiu odvolania neprijal iné opatrenia na zabezpečenie konania, ktoré ho v štádiu konania pred Súdom prvého stupňa nežiadali prijať, pretože Rakúska republika nebola účastníkom tohto konania, a ktoré v rámci tohto konania na Súdnom dvore presne neopisujú.

- 101 Z toho vyplýva, že Rakúska republika a Komisia nemôžu Súdu prvého stupňa dôvodne vytýkať, že porušil pravidlá upravujúce dôkazné bremeno ani že nevhodným spôsobom ovplyvnil konanie, alebo dokonca že náležite doplnil informácie, ktorými disponoval.
- 102 Tieto tvrdenia v podstate predstavujú prejednanie posúdení skutkových okolností Súdu prvého stupňa v súvislosti s postavením Scheucher-Fleisch a i. ako „dotknutých osôb“ v zmysle článku 88 ods. 2 ES, alebo dokonca o existencii vážnych ťažkostí na účely posúdenia zlučiteľnosti dotknutej pomoci so spoločným trhom.
- 103 Tretí a piaty odvolací dôvod sú však tým, že poukazovali na tieto otázky, v rámci tohto odvolania neprípustné. V každom prípade sú nedôvodné z dôvodov uvedených v odpovedi na prvý a druhý odvolací dôvod.
- 104 Pokiaľ ide o štvrtý odvolací dôvod, je potrebné pripomenúť, že povinnosť odôvodnenia rozsudkov, ktorá Všeobecnému súdu prináleží podľa článku 36 a článku 53 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora, mu neukladá povinnosť vypracovať také odôvodnenie, ktoré by vyčerpávajúcim spôsobom a jednotlivo rozoberalo všetky tvrdenia účastníkov sporu. Odôvodnenie teda môže byť implicitné pod podmienkou, že umožní zúčastneným osobám oboznámiť sa s dôvodmi, ktoré viedli k prijatiu predmetných opatrení, a Súdnemu dvoru poskytne dostatok informácií potrebných na výkon jeho súdneho preskúmania (pozri rozsudok Bouygues a Bouygues Télécom/Komisia, už citovaný, bod 42 a citovanú judikatúru).
- 105 V prejednávanej veci tvrdenia predložené Rakúskou republikou vedú k prejednaniu otázok, ktoré sú predmetom prvého a druhého odvolacieho dôvodu, a preto musia byť z dôvodov uvedených v odpovedi na tieto odvolacie dôvody zamietnuté.

- 106 Osobitne, pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa údajnej rozpornej povahy odôvodnenia napadnutého rozsudku, treba zdôrazniť, že v súlade s judikatúrou citovanou v bodoch 48 a 50 tohto rozsudku žalobca, ktorý je priamo a osobne dotknutý rozhodnutím Komisie z dôvodu svojho postavenia „dotknutej osoby“ v zmysle článku 88 ods. 2 ES, môže uvádzať akékoľvek žalobné dôvody, ktorými možno preukázať, že táto inštitúcia mala mať pochybnosti o zlučiteľnosti podporného opatrenia so spoločným trhom, a preto mala začať konanie vo veci formálneho zisťovania, ktoré toto ustanovenie stanovuje. Skutočnosť, že Súd prvého stupňa preskúmal žalobné dôvody súvisiace s dôvodnosťou sporného rozhodnutia, aby zistil, či boli porušené procesné práva Scheucher-Fleisch a i., nie je v súlade s jeho konštatovaním v bodoch 60 a 61 napadnutého rozsudku, podľa ktorého Scheucher-Fleisch a i. nepreukázali, že ich postavenie na trhu mohlo byť dotknuté pomocou, ktorá je predmetom sporného rozhodnutia.
- 107 Takisto treba zamietnuť tvrdenie predložené Komisiou založené na nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku, pretože Súd prvého stupňa jednak nepreskúmal, či mohol nesúladi medzi AMA-Gesetz 1992 a smernicami AMA viesť k zrušeniu sporného rozhodnutia, a jednak nekonštatoval, že posúdenie tohto rozhodnutia Komisiou by bolo rovnaké, aj keby začala konanie vo veci formálneho zisťovania.
- 108 Treba totiž pripomenúť, že predmetom žaloby o neplatnosť bolo rozhodnutie o nevznesení námietok na základe článku 88 ods. 33 ES.
- 109 Ako bolo spomenuté v bodoch 41 a 42 tohto rozsudku, cieľom predbežného konania, ktorého výsledkom je takéto rozhodnutie, je umožniť Komisii vytvoriť si prvotný názor na zlučiteľnosť dotknutej pomoci so spoločným trhom. Súd prvého stupňa nemôže preto zasahovať do právomoci Komisie tým, že rozhodne, že jej posúdenie by bolo rovnaké, aj keby začala konanie vo veci formálneho zisťovania.

- 110 Navyše vzhľadom na to, že existencia vážnych pochybností v súvislosti so zlučiteľnosťou určitého opatrenia so spoločným trhom postačuje na to, aby Komisia bola povinná začať konanie vo veci formálneho zisťovania, Súd prvého stupňa nemusel v napadnutom rozsudku objasniť dôvody, pre ktoré nesúlad, na ktorý poukázal medzi AMA-Gesetz 1992 a smernicami, mal viesť k zrušeniu sporného rozhodnutia.
- 111 Súdny dvor mal už totiž príležitosť konštatovať, že rozhodnutie o nevznesení námietok podľa článku 88 ods. 3 ES, ktoré sa musí prijať v krátkych lehotách, musí obsahovať iba dôvody, pre ktoré sa Komisia domnieva, že nemá závažné ťažkosti s posúdením zlučiteľnosti dotknutej pomoci so spoločným trhom a že aj stručné odôvodnenie tohto odôvodnenia treba považovať za dostatočné vzhľadom na požiadavku odôvodnenia, ktorú stanovuje článok 253 ZFEÚ, pokiaľ však z neho môžu jasne a jednoznačne vyplývať dôvody, pre ktoré sa Komisia domnievala, že neexistujú závažné ťažkosti, pričom otázka dôvodnosti tohto odôvodnenia vôbec nesúvisí s touto požiadavkou (pozri rozsudok z 22. decembra 2008, Régie Networks, C-333/07, Zb. s. I-10807, body 65, 70 a 71).
- 112 Nemožno teda spochybňovať, že napadnutý rozsudok nebol v tejto súvislosti odôvodnený, pretože otázka, či by posúdenie v súvislosti so zlučiteľnosťou bolo rovnaké alebo nie, ak by sa začalo konanie vo veci formálneho zisťovania, nesúvisí s touto požiadavkou odôvodnenia.
- 113 Tretí a piaty odvolací dôvod sa musia preto zamietnuť ako sčasti neprípustné a sčasti nedôvodné.
- 114 Z toho vyplýva, že hlavné odvolanie musí byť zamietnuté v celom rozsahu.

O vzájomnom odvolaní

Argumentácia účastníkov konania

- ¹¹⁵ Komisia vo svojom vyjadrení k odvolaniu na podporu tvrdenia, podľa ktorého Scheucher-Fleisch a i. neboli priamo a osobne dotknutí sporným rozhodnutím, uvádza, že dotknuté príspevky neboli súčasťou pomoci povolenej týmto rozhodnutím.
- ¹¹⁶ Komisia v tejto súvislosti uvádza, že napadnutý rozsudok odôvodňuje skutočnosť, že Scheucher-Fleisch a i. boli priamo dotknutí sporným rozhodnutím vzhľadom na ich povinnosť odvádzať AMA príspevky. Podľa Komisie pritom z judikatúry Súdneho dvora, najmä z rozsudku z 27. októbra 2005, *Distribution Casino France a i.* (C-266/04 až C-270/04, C-276/04 a C-321/04 až C-325/04, Zb. s. I-9481, bod 34), vyplýva, že dane nespádajú do pôsobnosti ustanovení práva Únie týkajúceho sa štátnej pomoci, ibaže predstavujú spôsob financovania podporného opatrenia, takže sú súčasťou tohto opatrenia z dôvodu existencie vzťahu záväzného určenia medzi daňou a pomocou podľa relevantnej vnútroštátnej právnej úpravy v tom zmysle, že výnos z dane je povinne určený na financovanie pomoci.
- ¹¹⁷ Podľa Komisie napadnutý rozsudok je v tejto otázke poznačený nesprávnym právnym posúdením, pretože v systéme AMA neexistuje žiaden vzťah medzi príspevkami a výškou poskytnutej pomoci, ako to už Verwaltungsgerichtshof viackrát konštatoval.
- ¹¹⁸ Komisia sa preto domnieva, že o žalobe Scheucher-Fleisch a i. malo byť rozhodnuté ako o neprípustnej.

- 119 Rakúska republika sa stotožňuje s odôvodnením Komisie a uvádza, že neexistenciu vzťahu záväzného určenia v prejednávanej veci potvrdzuje skutočnosť, že opatrenia financované zo strany AMA nemožno vyčíslieť z hľadiska jednotlivých príjemcov a že opatrenia sa uplatňujú nezávisle od výnosu príspevkov.
- 120 V tejto súvislosti uvedený členský štát zdôrazňuje, že podľa § 21j bodu 1 AMA-Gesetz 1992 príspevky slúžia na pokrytie nákladov spojených s administratívou AMA a musia sa tiež použiť na opatrenia vymedzené v § 21a tohto zákona.
- 121 Scheucher-Fleisch a i. uvádzajú, že tento odvolací dôvod je nový a nebol predložený ani pred Súdom prvého stupňa, ani v rámci odvolania. Podľa týchto účastníkov konania v systéme poľnohospodárskeho marketingu AMA medzi príspevkami a dotknutou pomocou existuje vzťah záväzného určenia v zmysle judikatúry citovanej Komisiou na podporu jej odvolacieho dôvodu, keďže príspevky odvádzané AMA sú jediným prostriedkom, ktorým tento orgán disponuje na posilňovanie poľnohospodárskeho marketingu. Čo sa týka rozsudku Verwaltungsgerichtshof z 20. marca 2006, č. 2005/17/0230, Scheucher-Fleisch a i. sa domnievajú, že vychádza z nesprávneho výkladu judikatúry Súdneho dvora, a uvádzajú, že uvedený súd sa nikdy neobrátil na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania v tejto otázke.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 122 V prvom rade treba analyzovať, či odvolací dôvod predložený v rámci vzájomného odvolania je nový, ako to tvrdia Scheucher-Fleisch a i.

- 123 Povolíť totiž účastníkovi konania predložiť po prvýkrát v konaní pred Súdny dvorom odvolací dôvod týkajúci sa aktu napadnutého pred Všeobecným súdom, ktorý nebol v konaní pred uvedeným súdom predložený, by znamenalo umožniť mu predniesť pred Súdny dvorom spor v širšom rozsahu ako pred Všeobecným súdom, zatiaľ čo v konaní o odvolaní je právomoc Súdneho dvora obmedzená na posúdenie právneho riešenia žalobných dôvodov prejednávanych pred prvostupňovými súdmi (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. februára 2007, Sison/Rada, C-266/05 P, Zb. s. I-1233, bod 95 a citovanú judikatúru).
- 124 V prejednávanej veci tento odvolací dôvod súvisí s odvolacím dôvodom týkajúcim sa prípustnosti, ktorý Súdu prvého stupňa zreteľne predložila Komisia, podľa ktorého žaloba o neplatnosť podaná proti spornému rozhodnutiu bola neprípustná, pretože Scheucher-Fleisch a i. neboli priamo a osobne dotknutí týmto rozhodnutím.
- 125 Vzájomné odvolanie je preto prípustné.
- 126 Čo sa týka odvolacieho dôvodu predloženého Komisiou, treba uviesť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí táto inštitúcia, napadnutý rozsudok neodôvodňuje skutočnosť, že Scheucher-Fleisch a i. boli priamo dotknutí sporným rozhodnutím vzhľadom na ich povinnosť odvádzať AMA daň.
- 127 Z bodu 37 napadnutého rozsudku totiž vyplýva, že Súd prvého stupňa sa opieral jednak o príkaz na úhradu nedoplatkov zaslaný jednému z týchto účastníkov konania a jednak o internetové stránky AMA a jedného maloobchodníka, z ktorých vyplýva, že označenia „AMA“ boli udelené už pred vydaním napadnutého rozhodnutia.

- 128 Okrem toho z bodu 44 tohto rozsudku vyplýva, že akákoľvek dotknutá osoba v zmysle článku 1 písm. h) nariadenia č. 659/1999 je priamo a osobne dotknutá rozhodnutím o nevznesení námietok, pokiaľ na účely ochrany svojich procesných práv voči tomuto rozhodnutiu predloží dôvody na zrušenie.
- 129 Z toho vyplýva, že jediný odvolací dôvod predložený v rámci vzájomného odvolania opäť vedie k preskúmaniu postavenia Scheucher-Fleisch a i. ako „dotknutých osôb“ v zmysle tohto ustanovenia.
- 130 V tejto súvislosti je potrebné odkázať na odpoveď na druhú časť prvého odvolacieho dôvodu.
- 131 Treba uviesť, že Scheucher-Fleisch a i. sa v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu a na pojednávaní sťažovali nielen na povinnosť podieľať sa na financovaní zavedeného systému, ale aj na nevýhody, ktoré musia znášať v súvislosti so skutočnosťou, že ich konkurenti mali v reklamnej podobe prospech zo strany AMA Marketing.
- 132 Pritom je potrebné uviesť, že podľa článku 1 písm. h) nariadenia č. 659/1999 treba pod „dotknutou osobou“ rozumieť predovšetkým akúkoľvek osobu, podnikateľa alebo združenie podnikateľov, ktorých záujmy môžu byť dotknuté poskytnutím pomoci, t. j. najmä konkurenčné podniky príjemcu tejto pomoci. Inými slovami, ide o neurčitý okruh osôb, čo nevylučuje, aby sa určitý podnik, ktorý nie je priamym konkurentom príjemcu pomoci, považoval za „dotknutú osobu“, pokiaľ tvrdí, že jeho záujmy môžu byť dotknuté poskytnutím pomoci, a z právneho hľadiska dostatočne preukáže, že pomoc môže mať konkrétny dosah na jeho postavenie (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Kronoply a Kronotex, už citovaný, bod 63 až 65 a citovanú judikatúru).

- 133 Keďže v prejednávanej veci bolo napadnutým rozsudkom konštatované, že Scheucher-Fleisch a i. sa musia považovať za „dotknuté osoby“ v zmysle článku 1 písm. h) uvedeného nariadenia, odvolací dôvod, ktorý Komisia predložila v rámci vzájomného odvolania, sa musí zamietnuť ako nedôvodný.
- 134 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že odvolanie sa musí zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

- 135 Podľa článku 69 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora uplatniteľného na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Scheucher-Fleisch a i. navrhli zaviazat' Rakúsku republiku na náhradu trov konania a tento členský štát nemal úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ho na náhradu trov konania.
- 136 Keďže Scheucher-Fleisch a i. nenavrhli zaviazat' Komisiu na náhradu trov konania, táto inštitúcia znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Hlavné odvolanie a vzájomné odvolanie sa zamietajú.

2. Rakúska republika je povinná nahradiť trovy konania.

3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

Podpisy